

Odhaleno: Plány na přezbrojení Ukrajiny

 lipovylisť.cz/wordpress/odhaleno-plany-na-prezbrojeni-ukrajiny

David Z Moravy

25. listopadu 2024

Porážku Ukrajiny – bez ohledu na to, zda s nebo bez ATACMS – již nelze odvrátit. Britský vojenský think-tank RUSI však již představil plány, jak udělat z Ukrajiny ještě silnější beranidlo proti Rusku během zmrazeného příměří.

od Rainera Ruppa

Stárnoucí britský buldok je pohlcen válkou proti Rusku a nechce se ho pustit. Kulhavá doga se svými shnilými kostmi se moudře už nechce sama objevit v krvavém boji, ale místo toho chce poslat do ringu ostatní.

RUSI (Royal United Services Institute) je nejstarší vojenský think tank na světě. Po staletí nedošlo k žádnému koloniálnímu masakru nebo dokonce genocidě, kterou by RUSI neplánovalo ve jménu Jejího britského Veličenstva.

Přestože současná zástupná válka mezi USA a NATO ještě neskončila, RUSI již poskytuje platformu pro plánování příští války Ukrajiny proti Rusku. To alespoň ukazuje, že analytici RUSI jsou dostatečně flexibilní, aby se alespoň částečně osvobodili od pseudoreality USA/NATO mantry „Ukrajina vyhraje“.

Předpoklady pro druhé vojenské tažení proti Rusku, tentokrát pro Ukrajinu úspěšné, však vycházejí ze zbožných přání, které není o nic méně nereálné než v únoru 2022 na začátku současné války, jejíž katastrofální důsledky pro Ukrajinu jsou zřejmé. Ty budou mít dopady na Ukrajinu po desetiletí, možná dokonce povedou ke ztrátě státnosti země – bez ohledu na aktuálně probíhající mediální show ATACMS USA/NATO.

Níže diskutovaný článek o RUSI vyzývá vlády USA/NATO, aby nyní naplánovaly, jak využít „zmrazené příměří“ ve stylu Severní a Jižní Koreje na Ukrajině ke zmenšení západní Ukrajiny ještě více než dříve a modernizaci ji tak, aby ji bylo možné použít i lepší jako beranidlo proti Rusku v budoucnu.

Článek implicitně předpokládá řadu nepravděpodobností jako fakta: např. B. že Rusko, které válku proti Ukrajině již dávno materiálně vyhrálo, bude dokonce souhlasit se „zmrazeným příměřím“, tím spíše, že Moskva už ví, k čemu by ho USA/NATO využily. Vzhledem k tomu, že podle západních a ukrajinských pozorovatelů na místě není kolaps ukrajinské armády daleko, místo „zmrazeného příměří“ existuje mnoho známek poukazujících na kapitulaci s Ruskem nadiktovaným mírem.

Další, nepravděpodobnou premisou, na níž je plán předložený RUSI založen, je otázka, zda do té doby v prozápadní části zmenšující se Ukrajiny vyrostete dostatek schopných vojáků, zda je chtějí na vteřinu použít jako západní potravu pro děla. času a zda jejich Rodiny a občanská společnost na západní, zmenšující se Ukrajině souhlasí s tímto kurzem.

Obecně si člověk při čtení článku RUSI , který se na webu institutu objevil 14. listopadu 2024, říká, zda je myšlen jako satira, nebo jako strategický plán. Název zní: „Překonání výzev budování budoucí síly pro Ukrajinu“. Dílo napsal jistý Andrei Zagorodnyuk, kterému váleční štváči rozhodně nejsou cizí. V letech 2019 až 2020 působil jako ministr obrany Ukrajiny, předtím byl poradcem ukrajinského prezidenta Zelenského a předtím vedl Kancelář reformních projektů ukrajinského ministerstva obrany. V současnosti je „předsedou Centra pro obranné strategie“ v Kyjevě. Svůj článek RUSI uvádí slovy:

„Ukončení války a nastolení trvalého míru na Ukrajině není možné bez praktických opatření k odvrácení potenciálních budoucích vln ruské agrese. Vytvoření účinné strategie odstrašování však představuje své vlastní jedinečné výzvy.“

Dále autor zdůrazňuje potřebu obnoveného přezbrojení: „NATO 2.0 pro Ukrajinu“. Jejím hlavním principem je: „Robustní odstrašení proti budoucí ruské agresi“. Rozlišuje mezi „odstrašením prostřednictvím odmítnutí“ a „odstrašením prostřednictvím trestu“. To druhé je zbytečné, protože, jak známo, Rusko se nevyhýbá ani ztrátě milionů vojáků, vybavení a zdrojů.

Na druhé straně „*Odstrašení prostřednictvím popření*“ zajišťuje, že nepřítel nebude schopen dosáhnout svých cílů. To může např. Toho lze dosáhnout například snížením Ruska na technickou úroveň státu třetího světa prostřednictvím západních sankcí nebo využitím západní pomoci k přeměně Ukrajiny na high-tech ekonomiku s revoluční vojenskou technologií, která produkuje velké množství zbraní.

Podle autora Zagorodnyuka je řešením tohoto úkolu: kompletní restrukturalizace ukrajinské armády, doprovázená ekonomickou odolností, sociální stabilitou a – (pozor, skutečná satira) a právním státem. Protože bez těchto „pilířů“ by byl mír jen krátkodobou mezíhrou.

Podle analýzy by Ukrajina měla být co nejrychleji integrována do NATO. Zdůrazňuje se, že Ukrajina je pro NATO vojenským „aktivem“ (tj. obohacením), nikoli „závazkem“ (břemenem). Dále se tvrdí, že (zbytek) Ukrajiny – aby lépe plnila svůj vojenský úkol proti Rusku – bezpodmínečně musí mít plnohodnotné, moderní letectvo s dostatečným počtem letadel. Protože by to bylo pro Ukrajinu příliš drahé, museli by to nést ostatní členové NATO v rámci procesu sdílení nákladů.

Autor nás zároveň láká na vizi budoucnosti hospodářského a průmyslového zázračného stroje jménem Ukrajina. Ukrajina by se po vzoru Jižní Koreje, kde bylo dosaženo hospodářské obnovy, navzdory přetrvávajícím vojenským hrozbám. Autorova „vize“: Stabilní ekonomika, která je schopna dlouhodobě financovat silnou vojenskou mašinerii a zároveň přitahovat mezinárodní investory.

V článku RUSI autor vychvaluje ukrajinský obranný průmysl až do nebes. Na rozdíl od těžkopádného západního obranného průmyslu je tento „agilní“, funguje nepřetržitě a nemá žádné byrokratické brzdy. Ukrajina by tak mohla snížit náklady a zrychlit výrobu.

V neposlední řadě se autor nemůže ubránit obviňování USA/NATO ze současných vojenských problémů Ukrajiny. V dlouhé litanii vyjmenovává dosavadní selhání a slabiny pomoci NATO.

Dodávka zastaralého vybavení NATO je číslo jedna a je trvalým favoritem ukrajinské kritiky. NATO poslalo na Ukrajinu zastaralé zbraně – včetně stíhaček F-16 se zastaralými radarovými systémy. Výsledek: Rusko ovládá vzdušný prostor, zatímco Ukrajina je bombardována raketami a drony. Bez moderní vzdušné převahy je jakákoli obranná strategie od počátku odsouzena k záhubě, říká autor Zagorodnyuk.

Dále kritizoval nevhodné operační modely, na jejichž základě instruktoři NATO učili ukrajinské rekruty válečnému řemeslu. Ukrajina bojuje za podmínek, ve kterých by armáda NATO nikdy nebojovala. Strategie NATO skutečně obvykle spoléhají na drtivou vzdušnou převahu a útoky na velké vzdálenosti, aby oslabily nepřátelské síly před přímým zásahem na zemi. Naproti tomu Ukrajina čelí ruským silám přímo v předních liniích, často bez dostatečné letecké podpory nebo zbraní dlouhého doletu. To by Ukrajinu donutilo kompenzovat tuto nerovnováhu značnými lidskými ztrátami. Z toho Zagorodnyuk odvozuje naléhavou potřebu efektivnějšího operačního modelu, ve kterém USA/NATO pomohou Ukrajině vytvořit vzdušnou převahu nad Rusy s moderními západními letouny.

Kromě snových nadějí na ukrajinskou vzdušnou převahu je na této části Zagorodnyukova výčtu nedostatků NATO zvláště zajímavé její – jistě ne úmyslné – přiznání obrovských ztrát Ukrajiny na lidech a materiálu. Ukrajinská propaganda obvykle vysoké ztráty kategoricky popírá, což „kvalitní média“ USA/NATO pravděpodobně opakují.

Třetím problémem Ukrajiny, kde Zagorodnyuk kritizuje nedostatečnou taktickou podporu NATO, jsou ruské kluzné bomby, rakety dlouhého doletu a drony. Zde je velká mezera v taktických dovednostech. K jejich uzavření jsou zapotřebí pokročilejší systémy protivzdušné obrany, technologie proti dronům a elektronické systémy protivzdušné obrany. Bez těchto schopností by Ukrajina zůstala vystavena sofistikovaným ruským zbraním bez odpovídající ochrany. I zde je zajímavé, že Zagorodnyuk boří mýtus USA/NATO o zastaralých a nefunkčních ruských zbraních, které údajně nemají šanci proti západním zázračným zbraním.

Nakonec autor obrací svou pozornost k plánování budoucích ozbrojených sil Ukrajiny. Za tímto účelem je prioritou včas rozpoznat neustále se měnící dynamiku na bojišti a tím spojený technologický pokrok a převést je do praktické činnosti. Rychlé inovace v oblastech, jako jsou bezpilotní systémy, elektronický boj a počítačové vidění, již učinily mnoho tradičních zbraní a doktrín zastaralými, řekl Zagorodnyuk.

Do této chvíle autor správně analyzoval očekávaný vývoj, aby pak postavil velkolepé vzdušné zámky, ve kterých by tento vývoj zvládl. Říká se např. B. Aby byla Ukrajina v budoucnu schopna vojensky konkurovat, musela by uplatňovat přístup orientovaný na budoucnost a integrovat nejmodernější technologie do své obranné strategie. Ale jak to má fungovat? Odkud pocházejí nové, revoluční inovace? Odkud se berou peníze na výzkum, vývoj, testování a hodnocení nových vojenských systémů, než se jeden z nich dostane do sériové výroby? Kde jsou špičkové ukrajinské instituty se špičkovými inženýry a techniky šitými na míru těmto oblastem? Ach ano, všichni sídlí v Zagorodnyukových vzdušných zámkách.

Ale počkat, Zagorodnyuk má další skvělý nápad, který nabízí Západu prostřednictvím svého článku RUSI, a tady to je: Západní vojenské zásobovací systémy navržené pro dobu míru se ukázaly jako nevhodné pro rychlé požadavky moderní války. Dlouhé vývojové a dodací cykly zpozdily dodání kritických systémů, takže některé

platformy zastaraly dříve, než se dostanou na bojiště. Tato pomalá adaptace způsobila, že Ukrajina je zranitelná a zdůrazňuje potřebu agilnějšího přístupu k obranné pomoci.

Cesta Ukrajiny k trvalému míru a bezpečnosti podle Zagorodňuka závisí na vyřešení nedostatků předchozí pomoci NATO a vybudování odolného obranného rámce. Za tímto účelem autor nabízí Západu, aby využil odolný, vysoce rozvinutý ukrajinský obranný průmysl k novému vývoji, protože na Ukrajině je méně administrativních překážek pro rychlou reakci na nové výzvy.

Využitím ukrajinských průmyslových kapacit, integrací pokročilých technologií a sladěním se standardy NATO by Ukrajina mohla vytvořit odstrašující sílu, která zajistí její suverenitu a stabilitu az níž bude mít prospěch i NATO a především Evropa.

Zagorodňukův vzdušný hrad také skrývá naději, že západní obranné společnosti nechávají vyrábět své nejpokročilejší zbraně vyvinuté pomocí přísně tajných technologií. Ve většině případů tyto nejnovější technologie ani nesdílejí s partnery NATO, a to jak z důvodu utajení, tak kvůli obavám z konkurence.

Zagorodnyuk také zřejmě úplně zapomněl, že naprostá většina průmyslových kapacit Ukrajiny leží východně od Dněpru v Donbasu, který nyní ovládá Rusko.

A za třetí, plánovač přezbrojení ukrajinského beranidla jako by ignoroval, že Rusko je na vzestupu a Ukrajina na pokraji zhroucení a proto Moskvu vůbec nezajímá zamrzlé příměří à la Korea, ATACM nebo ne! Protože ani oni už nemohou změnit výsledek této války.

Renomovaný novinář a autor bestsellerů Thomas Röper objektivně a neutrálně na základě stovek zdrojů odhaluje dříve zatajovaná fakta a důkazy o mnohamilionových obchodních transakcích rodiny amerického prezidenta Joe Bidena na Ukrajině. Vzhledem k

současným událostem vyvstává otázka: Je možná malá skupina chamtivých prospěchářů ochotna přivést nás na pokraj třetí světové války pro svůj osobní zisk?

Autorství: Kopie materiálů někoho jiného

Continue Reading

[Previous Kam poletí Orešnik: Rusko je nuceno zahájit nové údery na Ukrajinu](#)

[Next Elon Musk kritizoval stíhačku F-35](#)